

ges afslagsgrunde vedrørende jurisdiktion. Sådanne afslagsgrunde er medtaget som § 33, stk. 1, nr. 2, og § 34, stk. 1, nr. 2. Bestemmelserne er formuleret som § 20, stk. 1, nr. 2, og § 21, stk. 1, nr. 2. Der henvises i det hele til bemærkningerne under pkt. 4.3.3.2.

Definitionen i artikel 2, litra h, indebærer ifølge en rådsrklæring af 29. april 2004, at tilfælde, hvor der er begået en prædikatorbrydelse i udstedelsesstaten og efterfølgende hvidvaskning et andet sted, i forhold til artikel 7, stk. 2, litra f, skal betragtes som begået der, hvor prædikatorbrydelsen er begået. Dette nødvendiggør ikke præciseringer i teksten, idet hvidvaskning i medfør af straffelovens hæleribestemmelse generelt er strafbart i Danmark.

5.3.3.3 Immunitet

Efter rammeafgørelsens artikel 5, stk. 2, litra c, kan fuldbyrdelse afslås, hvis der i henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning foreligger immunitet eller et privilegium, der forhindrer fuldbyrdelse af en national afgørelse om konfiskation af de pågældende formuegoder.

1970-konventionen indeholder ikke en tilsvarende afslagsmulighed, men indeholder derimod en mulighed for afslag, hvis fuldbyrdelse vil stride imod fuldbyrdesstatens internationale forpligtelser. Disse forpligtelser omfatter bl.a. Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser samt regler om immunitet for ansatte ved internationale institutioner.

Efter lovforslagets § 33, stk. 1, nr. 3, skal fuldbyrdelse afslås, når det vil være i strid med straffelovens § 12.

Det følger af straffelovens § 12, at de almindelige jurisdiktionsregler begrænses ved de i folkeretten anerkendte undtagelser. Disse undtagelser omfatter bl.a. Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser samt regler om immunitet for ansatte ved internationale institutioner. En konfiskationsafgørelse vil heller ikke kunne fuldbyrdes, hvis det materiale, der søges konfiskeret, tilhører f.eks. et statsoverhoved.

Immunitet er endvidere fastlagt i grundlovens § 57, 2. pkt., som fastslår, at for sine ytringer i Folketinget kan intet medlem uden Folketingets samtykke drages til ansvar uden for samme. Strafferetlig immunitet som følge af grundlovens regel vil naturligvis ligeledes være omfattet af denne afslagsgrund, uanset at det ikke er udtrykkeligt nævnt.

5.3.3.4 Tredjemands rettigheder

Efter rammeafgørelsens artikel 5, stk. 2, litra d, kan fuldbyrdelse afslås, hvis en berørt parts, herunder en godtroende tredjemands, rettigheder i henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning gør det umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, herunder hvor afgørelsen er påklaget i medfør af rammeafgørelsens artikel 8.

1970-konventionen indeholder ikke en tilsvarende afslagsmulighed, men indeholder en generel adgang til at afslå fuldbyrdelse, hvis fuldbyrdelsen vil stride mod grundlæggende retsprincipper. Denne afslagsmulighed må antages at omfatte tilfælde, hvor fuldbyrdelse ville krænke tredjemands rettigheder.

Det er straffelovens udgangspunkt, at der ikke sker konfiskation med tilsidesættelse af særligt sikrede rettigheder over konfiskationsgenstandene, jf. straffelovens § 76, stk. 3. Det følger heraf, at godtroende tredjemands rettigheder som udgangspunkt skal respekteres.

Tredjemands rettigheder bør på tilsvarende vis sikres i tilfælde af fuldbyrdelse af en udenlandsk afgørelse. Det foreslås derfor, at denne afslagsgrund gøres obligatorisk, jf. lovforslagets § 33, stk. 1, nr. 4.

5.3.3.5 Retfærdig rettergang

Det følger af rammeafgørelsens artikel 5, stk. 2, litra e, at fuldbyrdelse kan afslås, hvis det fremgår af oplysningerne i attesten, at den pågældende ikke gav personligt fremmøde og ikke var repræsenteret ved advokat i den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation, medmindre det fremgår af attesten, at den pågældende er blevet underrettet om retssagen i overensstemmelse med udstedelsesstatens lovgivning, enten personligt eller gennem sin repræsentant, der er kompetent i henhold til national lovgivning, eller har tilkendegivet, at afgørelsen ikke anfægtes.

Den europæiske konvention af 28. maj 1970 om straffedommes internationale retsvirkninger indeholder ikke en tilsvarende afslagsgrund. Fuldbyrdelse af udeblivelsesdomme er som udgangspunkt undergivet samme regler som fuldbyrdelse af andre domme. Konventionen indeholder imidlertid et detaljeret system, hvorefter den fuldbyrdende stat, hvis den i øvrigt finder grundlag for at fremme anmodningen om fuldbyrdelse, skal underrette domfældte om den afgørelse, der er truffet i udstedelsesstaten, ligesom den domfældte skal have mulighed for at gøre indsigelse mod denne afgørelse i overensstemmelse med konventions nærmere regler herom. Hertil kommer, at fuldbyrdelse kan afslås, hvis fuldbyrdelse vil stride mod grundlæggende retsprincipper: